

To cruise or not to cruise

(Of: "Comfortabel winnen!")

Herinnert u zich nog de tijd dat je als automobilist hard moest werken? Als u nog in een auto zónder rem bekrachtiging gereden heeft behoort u tot een bijzonder select gezelschap. Geen stuurbekrachtiging, dat zullen wel meer mensen zich kunnen herinneren. Om niet hard aan het stuur te moeten rukken leerde de slimmen onder ons dat je even wat verder vooruit moest denken. Voor de jonge generatie: "geen stuur bekrachtiging is precies wat er staat, alle kracht voor het draaien van de wielen moet je zelf opwekken"!

Als je rijdt is dat geen probleem, dan volstaat een kleine kracht meestal. Maar oh-wee als de auto stil staat, dan moet je tegen de wrijving van de banden in de wielen draaien en dat valt niet mee.

Dit is waarom je geleerd hebt te zorgen dat de wielen bij stilstand al in de goede stand staan. Dat is de stand die ze moeten hebben om bijvoorbeeld zonder schade vanuit een parkeerplaats weg te komen. Probeer je maar eens voor te stellen hoe je op een weg keert. Zonder stuur bekrachtiging zorg je er wel voor dat je bij de laatste centimeters rijden snel het stuur in de andere richting draait. Je hoeft het maar één keer vergeten te zijn en dat is een lesje dat je niet snel vergeet.....

Maar dan nu, bijna alles is automatisch, wat wil je nog meer? Toch zie ik hier nog wel een paar kanttekeningen, want met al die automatisen verslapt jouw aandacht nogal makkelijk, met alle mogelijke vervelende gevolgen van dien.

Laat ik mezelf maar weer eens als voorbeeld nemen. Ik ben erg pró comfort en gemak. Dus nu ik mijn oude diesel na 19 jaar met vrijwel 600.000 km op de teller vervuuld heb voor een nieuwer model heb ik er goed opgelet dat ik qua comfort er flink op vooruit zou gaan. Nu was het comfort van mijn oude Peugeot meer dan goed, maar het verschil tussen een cruise control en een adaptieve cruise control geeft me meer plezier dan ik had durven dromen.

Het is werkelijk een genot om de cruise control op een snelheid in te stellen om de auto zelf maar te laten reageren op de snelheid van jouw voorganger.

Natuurlijk zit hier wel een kanttekening bij, op de meest linkse rijstrook kan dit abrupte afrem momenten geven. Vooral als ineens een automobilist beslist om met een ware doodsverachting zijn auto in de minimale ruimte tussen jou en jouw voorganger te persen. Waarschijnlijk herkent u dit soort momenten wel, ze leiden meestal tot een plotselinge stijging van de adrenaline en bloeddruk en gaan meestal vergezeld van één of meerdere krachtige uitroepen.

Overigens, dit is niet exclusief voor het rijden op de cruise control. Dat soort krap invoegende automobilisten zijn niet discriminatoir, het interesseert hen werkelijk niet wie zich het lap lazarus schrikt.

Een ander fenomeen is de schrik die je als blijde rijder krijgt als jouw cruise control genoegzaam het verkeer volgt en je ineens rechts van je een asociale automobilist gewaar wordt die je met hoge snelheid inhaalt en ineens voor jou invoegt.

In mijn pré cruise control tijd was ik me voortdurend bewust van het verkeersbeeld voor én achter me. Nu, vooral met die adaptieve cruise control, rijd ik zo relaxt dat ik voortdurend door dat soort abrupte verkeersbewegingen aan het schrikken gemaakt wordt.

Wat is hier nu aan te doen zult u zich misschien afvragen? Nou, ik heb wel een suggestie. Laten we afspreken alle driver assist technologie die in de moderne auto's ingebouwd zit ook daadwerkelijk te gebruiken.

Niet alleen rijden we zelf veel comfortabeler, we geven ook nog eens door aan onze mede weggebruikers, een ware win-win situatie!

Jan W. Veltman

Reageren?

jan.w.veltman@technology2success.nl

